

[Alfred Hansen]

Jeg ser i bemærkningerne og har i dagbladene læst referater af finansministerens udtalelser om, at vi sådan set slet ikke har brug for disse penge, men at det altid var rart at have lidt rigeligt i baghånden, man kunne tage af, hvis der pludselig skulle blive brug derfor.

Vi ser nu i lovforslaget, at vi i øjeblikket har en udenlandsk gæld på 34,2 mia kr., men det kan så trøste os – hvis det kan trøste os – at de 4,6 mia kr. endnu ikke er hjemtaget. Så kunne man i og for sig have lyst til at spørge finansministeren, om ikke det var tilstrækkeligt at have en likvid kapital i baghånden på 4,6 mia kr., som vi kunne tære af det næste års tid. Jeg synes, det efterlader det indtryk, at regeringen ikke selv tror, den kan løse de økonomiske problemer, når man ikke er tilfreds med at have 4,6 mia kr. i baghånden, men nu ansøger om at få 5 mia kr. ekstra.

For ca. et halvt år siden behandlede vi et tilsvarende lovforslag i tinget. Vi tog også dengang fra retsforbundets side afstand fra forslaget, og det vil vi også gøre nu. Men jeg finder anledning til at knytte følgende bemærkning til lovforslaget. Det er ikke i sig selv skade at låne penge, vel at mærke hvis de penge, man låner, bruges til fornuftige investeringer, som gør os konkurrencedygtige, som kan producere varer, vi kan eksportere, men det, vi er blevet belært om af bitre erfaringer, er, at vi ikke bruger disse penge til den slags.

Det er ikke mange måneder siden, vi her i tinget var vidne til et stort forlig, august-septemberforliget, hvor man delte milliarder af kroner ud til højre og venstre til erhvervslevet, hvis effekt man vel dårlig kender. Derfor er det også interessant i den forbindelse at lytte til hr. Christophersen fra venstre, som siger, at alternativet til dette lovforslag – altså hvis vi siger nej til det – er, at de private virksomheder vil optage større lån i udlandet, og det vil man helst undgå. Ud fra det synspunkt ønsker hr. Christophersen at støtte forslaget. Ja men sagen er jo, at det i bemærkningerne er anført, at private i 1976 optog lån på 1,5 mia kr., samtidig med at man, føjes der til, allerede for de første tre kvartaler i indeværende kalenderår har lånt 5,6 mia kr. Der er jo altså ikke tale om et enten/eller, men der er åbenbart her tale om et både/og.

I og for sig kunne det også være interessant at få opklaret, hvor venstre står som oppositionsparti. Hvor er det, venstre ikke er enig med regeringen og socialdemokratiet i den økonomiske politik? Hvor er det, venstre har en anden opfattelse af tingene? Man støtter her, som man plejer at gøre. Det synes jeg burde mane til eftertanke i venstre, vi andre kan i og for sig bare tage det til efterretning, men jeg er skuffet over, at man ikke fra venstres side giver sig klarere til kende på dette område.

Jeg beklager, at vi tilsyneladende endnu en gang føjer en gæld på 5 mia kr. til de andre byrder, vi efterlader til de kommende generationer. De får, så vidt jeg kan se, ikke meget at takke vores generation for. Jeg beklager, at lovforslaget er kommet frem. Jeg beklager, at man ikke kan klare landets økonomiske problemer på anden vis. Vi kan som sagt ikke støtte dette forslag. Jeg beklager, at det betragtes som en ren ekspeditionssag. Det er dog immervæk 5 mia kr., der er tale om.

Finansministeren (Heinesen):

Flere ordførere har været inde på, at det var nødvendigt at nedbringe betalingsbalanceunderskuddet over for udlandet, og det synspunkt deler jeg, som man ved, ganske. Det var jo baggrunden for, at vi i forbindelse med augustforlig I tilrettelagde en politik, som betyder, at betalingsbalanceunderskuddet i 1977 bliver et par milliarder kroner lavere end i 1976, og det er jo også baggrunden for, at vi i forbindelse med augustforlig II har tilrettelagt en politik, som betyder, at betalingsbalanceunderskuddet i 1978 bliver godt og vel et par milliarder kroner lavere end i 1977.

Hr. Christophersen ønskede under udvalgsarbejdet at få belyst rente- og afdragsudviklingen i de kommende år under forudsætning af den fornødne lånoptagelse, og det er klart, at vi gerne vil præstere en sådan belysning.

Hr. Palle Simonsen spurgte, hvor vi er henne på nuværende tidspunkt med hensyn til betalingsbalanceunderskuddet. Der må jeg endnu en gang sige, at situationen er den, at vi i 1976 havde et underskud på betalingsbalancens løbende poster på 11½ mia kr. Alle skøn på nuværende tidspunkt tyder på, at vi